

Τα επιτελεία του κοινωνικού πολέμου, σε σύμπνοια με τις δυνάμεις του «εκσυγχρονισμού», χρόνια τώρα σχεδιάζουν και εξαγγέλλουν την επιβολή της «τάξης» και του «νοικοκυρέματος» στον φοιτητικό πληθυσμό. Κύριος στόχος τους είναι να υποτάξουν το πιο **ευαισθητοποιημένο και μαχόμενο** τμήμα της νεολαίας, το φοιτητικό κίνημα. Τους ενοχλεί ότι το πανεπιστήμιο ήταν και παραμένει **χώρος που γεννά κινήματα, αντιστάσεις, ριζοσπαστική πολιτική και κοινωνική αναζήτηση.**

Όπως συνήθως, προηγήθηκε η άγρια **δυσφήμηση** των φοιτητών που «δεν κοιτάνε μόνο τις σπουδές τους και ασχολούνται με το συνδικαλισμό και την πολιτική, απολαμβάνοντας τα προνόμια και τις παροχές που τους προσφέρει η πολιτεία».
Χαρακτηρισμοί όπως, **τεμπέληδες, ανίκανοι, λιμνάζοντες, αιώνιοι,** πέρασαν σιγά – σιγά στο δημόσιο λόγο από τα κέντρα χειραγώγησης της κοινής γνώμης. Κλίμα που ήδη αξιοποιήθηκε για να αφαιρεθεί από τους φοιτητές **το δικαίωμα συμμετοχής στη διοίκηση και στην ανάδειξή της!**

Έγιναν διαδοχικές προσπάθειες «τακτοποίησης» μέχρι και την υπουργεία της **Μ. Γιαννάκου**, οι οποίες δεν επιβλήθηκαν μεν, κατάφεραν όμως να στερήσουν από τους φοιτητές που ξεπερνούν την τυπική διάρκεια των σπουδών τους τις πενιχρές φοιτητικές «παροχές»: δωρεάν συγγράμματα, σίτιση, στέγαση, μειωμένο εισιτήριο. Επομένως, δεν επιβαρύνουν οικονομικά το ίδρυμά τους. **Το δικαίωμα που τους απέμεινε είναι, σήμερα,** μέσα σε συνθήκες κοινωνικής βαρβαρότητας, να επιμένουν **να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους** και να συμμετέχουν, αν μπορούν, στο φοιτητικό κίνημα.

Με τους νόμους **Διαμαντοπούλου – Αρβανιτόπουλου**, στο πλαίσιο της πολιτικής αγριότητας των μνημονίων, οι διαγραφές των φοιτητών έγιναν επιτακτική συνθήκη. Η εξαγγελία του Υπουργού Λοβέρδου για διαγραφές στις… 31/8 (ούτε καν μετά την εξεταστική περίοδο του Σεπτεμβρίου) 180.000 φοιτητών, ακολουθώντας ανάλογες επιταγές του προκατόχου του Αρβανιτόπουλου, είναι μια κυνική επίδειξη αυταρχισμού, από έναν Υπουργό που η ρατσιστική και κυνική αναλγησία του με τη διαπόμπευση των οροθετικών προκάλεσε παγκόσμια κατακραυγή. Πρώην και νυν Υπουργοί Παιδείας είναι πανεπιστημιακοί, όπως πανεπιστημιακοί είναι και πολλοί άλλοι κυβερνητικοί αξιωματούχοι ταγμένοι να υπηρετούν με πάθος το καθεστώς της υποτέλειας και του ευτελισμού (Βενιζέλος, Στουρνάρας,

Χαρδούβελης, Παπαδήμος….).

Η διορθωτική παρέμβαση που έγινε στη συνάντηση των Πρυτάνεων δεν αναιρεί το γεγονός ότι στις 31/8 χιλιάδες φοιτητές, που **ΔΕΝ επιβάρυναν καθ' οιονδήποτε τρόπο το δημόσιο πανεπιστήμιο,** θα διαγραφούν. Ανοίγει έτσι ο δρόμος και για τα επόμενα προβλεπόμενα κύματα διαγραφών αλλά και για την ενεργοποίηση της ρύθμισης του ανώτατου ορίου χρόνου σπουδών. **Η επιβολή ανώτατου ορίου διάρκειας σπουδών 6 χρόνια για τις 4ετείς σχολές, 7 για τις 5ετείς και 8 για τις ιατρικές, σημαίνει ότι κάθε μεγάλης διάρκειας φοιτητική κινητοποίηση αλλά και κάθε επιλογή φοιτητή να στρατευτεί κοινωνικά και πολιτικά θα ενέχει τον κίνδυνο της απώλειας της φοιτητικής ιδιότητας.** Την ίδια στιγμή όλοι ξέρουμε καλά ότι **οι πρώτοι που θα θιχτούν** από το μέτρο της διαγραφής είναι οι φοιτητές από **οικογένειες με χαμηλότερα εισοδήματα** που αδυνατούσαν να συνεχίσουν τις σπουδές τους

Στόχος της ρύθμισης είναι η **διασπορά φόβου,** είναι ο **εθισμός στην πειθάρχηση και την υποταγή.** Για αυτούς το κυριότερο κέρδος από τις διαγραφές των φοιτητών δεν θα είναι οικονομικό, δεν θα είναι η μείωση των 'ωφελούμενων' από τις δομές των πανεπιστημίων. Θα είναι η **επιβολή της τάξης** για όσους **δεν συμμορφώνονται** με τις επιταγές ενός καταρρέοντος και ταυτόχρονα αυταρχικού πανεπιστημιακού συστήματος.

Και όλα αυτά τη στιγμή που στα πανεπιστήμια έχουν ήδη επιβληθεί τεράστιες περικοπές στους προϋπολογισμούς, που έχει μειωθεί το διδακτικό προσωπικό από τις συνταξιοδοτήσεις, τη μη προκήρυξη νέων θέσεων, την κατάργηση των πιστώσεων για συμβασιούχους, που η διαθεσιμότητα και οι επερχόμενες απολύσεις έχουν διαλύσει τη διοικητική και τεχνική υποδομή, που οι μισθοί έχουν καταβαραθρωθεί, που το Υπουργείο κυνικά προτρέπει να αναζητηθούν ιδιωτικές χορηγίες για την κάλυψη των στοιχειωδών αναγκών. Οι δυνάμεις που κατανόησαν τη σημασία του «εκσυγχρονισμού» των νόμων Διαμαντοπούλου – Αρβανιτόπουλου και αντιστάθηκαν, πανεπιστημιακοί, φοιτητές, εργαζόμενοι, πρέπει να αντιδράσουν αποφασιστικά για να αποτραπούν οι διαγραφές των φοιτητών.

Οι νόμοι Διαμαντοπούλου – Αρβανιτόπουλου πρέπει να καταργηθούν πριν η μετάλλαξη του DNA της δημόσιας και δωρεάν ανώτατης εκπαίδευσης ολοκληρωθεί.

ΔΙΚΤΥΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ

21 Αυγούστου 2014